

هفت تپه در آغوش دولت

در جلسه‌ای به ریاست معاون اول رئیس جمهوری مدیریت شرکت هفت تپه به شرکت توسعه نیشکر واگذار شد

شهرود - هفت تپه تعیین تکلیف شد؛ واگذاری به شرکت توسعه صنایع نیشکر خبری که گویا فصل الخطاب تمام اعتراضات خواهد بود. قول و قرارها بر پرداخت نخستین معوقه کارگران تا ۱۰ روز آینده شده. کارگرانی که از تیرماه به بعد دریافتی نداشتند، خبر خوش دیگر برای کارگران هفت تپه تمدید دوماهه بیمه‌های درمانی است؛ بدون واریز مبلغی. هفت تپه، همسایه شوش سال هاست کامش تلخ است. شهری اخت گرفته با اعتراض و شرمندگی از جیب خالی کارگرانش. کارگرانی که هزار گاهی دست از کار می‌کشیدند و پلاکاردهای اعتراض‌شان را دست می‌گرفتند. گوش شهر پُر شده بود از حکایت حقوق‌های معوقه سه یا چندماهه. زمانی این سوی شهر تجمع می‌کردند و زمانی مقابل فرمانداری می‌ایستادند برای گفتن از گلیه‌هایشان. عکس و فیلم‌هایشان همه جابه چشم می‌خورد؛ تصاویری که گرفته می‌شدند به امید شنیده شدن حرف‌هایشان. حرف‌ها و مطالباتی که این بار گویی شنیده شده‌اند.

تصمیم بردولتی شدن

چهارده کیلومتر دورتر از شوش و ۱۰ کیلومتر مانده به چغانزبیل جاجوش کرده است؛ کارخانه خیرساز سال‌های گذشته. با گرفتنش به سال ۱۳۲۸ برمی‌گردد اگرچه آغاز قصه‌اش، ماجرای نفت و انگلیسی‌ها را به یاد می‌آورد به سال ۱۳۱۹. انگلیسی‌ها که چشم به نفت خوزستان داشت و مخالف کشت نیشکر بود. کلنگ کارخانه را دولت به زمین زد و دو سال بعد زمان بهره‌برداری رسید. شرکت سهامی نیشکر هفت تپه سال ۱۳۵۴ به تأیید مجلس، صاحب اساسنامه شد با سرمایه اولیه چهارمیلیارد ریال زیرمجموعه وزارت کشاورزی. در همان سال‌ها شرکت مکلف به واگذاری ۹۹ درصد سهامش شد. سه سال بعد تصمیم‌ها بر دولتی شدن شرکت شد. همه چیز تحت کنترل دولت درآمد و اداره شرکت به وزارت صنعت رسید.

تعویق حقوق‌ها، اعتراضات و بالاخره خصوصی شدن

فرسودگی خطوط تولید، زبان‌ده بودن و بدهی‌هایی که روی هم تلنبار شده بودند، بهانه‌ای شد برای سپردنش به دیگران. بهانه‌هایی که از میانه‌های دهه ۸۰ شروع شدند. دهه ۸۰ که به سال ششم رسید رسماً مشمول قانون خصوصی سازی شد. بهانه‌ای جدید برای تعویق حقوق کارگرانی که از ۱۳۸۴ اعتراضاتی داشتند؛ اعتراضاتی که با تعویق حقوق‌ها شدت گرفت. اعتراضات مکرری که دو سال ادامه پیدا کردند تا مهرماه ۸۶ دولت به پرداخت بخشی از معوقات رضایت دهد. مدتی کوتاه سکوت و دوباره از سرگیری اعتراضاتی که خصوصی سازی را کمی به تعویق انداخت. بالاخره دولت تن به بازسازی و نوسازی کارخانه داد؛ البته به سال ۱۳۹۱. ماجرا اما به نوسازی ختم نشد و نام کشت و صنعت نیشکر هفت تپه در فهرست اردیبهشت ۱۳۹۳ شرکت‌های بزرگ جای گرفت. این تنها یک معنی داشت؛ سرنوشت نیشکر هفت تپه با خصوصی سازی گره خورد.

مزایده به بهانه ورشکستگی و بالاخره ۲ برنده جوان

قول و قرارها از خصوصی شدن نیشکر هفت تپه خبر می‌دادند؛ قول و قرارهایی که منتقدان و معترضانی به خود می‌دید. یکی از منتقدان نماینده شوش در مجلس در آن برهه بود. منتقدی که به واگذاری شرکت به افراد بی صلاحیت اعتراض داشت و در مجلس به وزاری صنعت و اقتصاد تذکر داد.

منتقد بعدی معاون وزیر صنعت، معدن و تجارت وقت بود. معاونتی که به اجرای ناصحیح اصل ۴۴ اعتراض داشت و از آسیب دیدن شرکت‌ها گفت. اعتراض منتقدان هم راه به جایی نبرد و شرکت با ارزش ۲۲۰ میلیارد تومان به مزایده گذاشته شد. البته در آن برهه بهانه

بودند پای کار بیایند. دیوان محاسبات هم سنگ تمام گذاشت و پیگیر ماجرا شد؛ تحقیق و تفحص از نحوه واگذاری شرکت. کارگران معترض کمی امیدوار شده بودند به بهبود اوضاع و تعیین تکلیف مدیریت شرکت.

اما این سوال برای همیشه بی جواب ماند که چرا بخش خصوصی باید طالب شرکتی ورشکسته باشد؟! مزایده برگزار شد تا نام برنده‌های جوان ۲۸ و ۳۱ ساله اعلام شود. شرکت واگذار شد؛ البته با قیمتی پایین‌تر از ارزش واقعی‌اش.

اسدیگی‌ها برای اینکه صاحب نیشکر هفت تپه شوند تنها ۲۹۰ میلیارد تومان پرداختند. یعنی ارزش ریالی شرکت در سال ۹۳ که قرار شد اقساطی پرداخت شود؛ البته بُرد این مزایده مزایایی هم برای این دو جوان داشت؛ تسهیلات ۱ میلیارد تومانی.

فراری که حرفه اعتراضات را شعله‌ورتر کرد

دو جوان بر مسند مدیریت نشستند؛ مدیریتتی که به ظاهر خیلی هم آسان نبود. واگذاری شرکت گره خورد با اعتراضات کارگران. مدیران جدید و تصمیمات‌شان هر روز عرصه بر کارگران تنگ‌تر کرد. کارگرانی که هر بار گرفتن حق و حقوق‌شان بدون اعتصاب و اعتراض، شدنی نبود. کارگران کج‌دار و مریز شرایط را تاب آوردند تا ماجرای فرار شریک اسدیگی. فراری که تعویق حق و حقوق کارگران را طولانی‌تر از گذشته کرد. چهار سال در بر همان پاشنه چرخید؛ اعتراض و تعصب و شنیدن و عده‌های جورواجور. مدتی سکوت و آرامش به امید باز شدن گره‌ای از مشکلات. سکوتی که نتیجه نداد و پاییز ۹۸ اخراج ۲۰ کارگر به بهانه پایان قرارداد اعتراضات را استنارت زد. اعتراضاتی که از سال گذشته فزونی یافته بود و تصاویر بنرهایی بانوشته «ما گرسنه‌ایم» همه جادیده می‌شد. وضعیت اقتصادی کارگران هفت تپه به حدی رو به وخامت بود که نانوائی‌ها هم از دادن نسبه معذور شدند. اعتراضات بودند اما بی نتیجه؛ اعتراضاتی که در نهایت منتهی شدند به دستگیری کارگران. مشکلات قصد نداشتند دست از سر کارگران هفت تپه بردارند. تقویم به سال ۱۳۹۹ بود مالک شرکت در دادگاه ویژه مفساد اقتصادی در حال محاکمه. کرونا و

جیب خالی کارگران را دوباره مجبور به تحصن و اعتراض کرد به امید دریافت حقوق عقب افتاده. کارگرانی که مصر به خلع ید اسدیگی و لغو واگذاری بودند. دستگیری کارگران معترض باعث خاموشی اعتراضات نشد و در نهایت نمایندگان در میان کارگران رفتند و وعده‌هایی گفتند. قول‌هایی هم از طرف نمایندگان به کارگرانی که ۷۰ روز اعتراض را ادامه داده بودند، داده شد؛ پیگیری مطالبات کارگران.

ضرب الاجل کمیسیون اصل ۹۰ و ابرنامدن ماجرای خلع ید

سال‌ها اعتراض بالاخره داشت نتیجه می‌داد، بالاخره نمایندگان مجلس تصمیم گرفته

بودند پای کار بیایند. دیوان محاسبات هم سنگ تمام گذاشت و پیگیر ماجرا شد؛ تحقیق و تفحص از نحوه واگذاری شرکت. کارگران معترض کمی امیدوار شده بودند به بهبود اوضاع و تعیین تکلیف مدیریت شرکت. حالا نوبت سازمان خصوصی سازی بود تا واکنشی در این مسأله داشته باشد، اما آبی از این سازمان گرم نشد تا کمیسیون اصل ۹۰ اعلام کرد پیگیری اجرای خلع ید و پیگیری حقوق بیت‌المال خواهد بود. کمیسیون اصل ۹۰ هرگونه اهمال از سوی هر نهادی را به پیگیری از طرف نظارت دیوان محاسبات موکول کرد.

کمیسیون اصل ۹۰ همت کرده بود تا حق کارگران هفت تپه تضییع نشود. قرار بر این شد که کارگران را امیدوار کرد به رقم خوردن اتفاقات خوب. آنهایی که امید بستند به تحقق یکی از خواسته‌های‌شان؛ افتادن توپ در زمین قوه قضائیه. قرار شده قوه قضائیه به رأی هیات داور و ورود کند و این توان را دارد این رأی را ابطال کند. قوه قضائیه از ورود دستگاه‌های مختلف نظارتی همچون دیوان محاسبات و سازمان بازرسی گفت. دستگاه‌هایی که به رأی هیات داور اعتراض داشتند. خبر خوش قوه قضائیه از جاع دادخواست ابطال واگذاری پرفساد شرکت هفت تپه به دادگاه ویژه حقوق رسیدگی به پرونده‌های مسأله‌دار خصوصی سازی بود. چند جلسه رسیدگی در دادگاه نفس را در سینه کارگران حبس کرد اما بالاخره کار به جاهای خوبی رسید.

هفت تپه در اختیار صنایع دولتی

در جلسه‌ای که همین هفته به ریاست معاون اول رئیس جمهوری برگزار شد، نسبت به تعیین تکلیف شرکت کشت و صنعت هفت تپه اقدام و مدیریت این مجموعه عظیم به شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی واگذار شد. در این نشست که با حضور دکتر محمد مخبر و نیز دادستان کل کشور، وزرای امور اقتصاد و دارایی، صنعت، معدن و تجارت، جهاد کشاورزی، تعاون، کار و رفاه اجتماعی، دادگستری، معاون حقوقی رئیس جمهوری، استاندار خوزستان و رئیس سازمان خصوصی سازی و مدیران عامل بانک‌های ذیربط برگزار شد، با توجه به تخصص، ارتباط و اهمیت شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی، مدیریت شرکت نیشکر هفت تپه از طرف سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران به این شرکت سپرده شد. اعضا همچنین با تأکید بر شفاف شدن حساب‌ها، بدهی و همچنین ارزش این شرکت در مدت ۳ ماه، تسویه ارزش شرکت کشت و صنعت هفت تپه را تصویب کردند. پرداخت تسهیلات جدید از سوی بانک‌های ملی و صادرات برای تسهیل امور شرکت هفت تپه و پرداخت معوقات به ویژه پرداخت حقوق پرسنل، دستمزد کارگران و تأمین هزینه‌های جاری آن و همچنین امهال بدهی‌های این شرکت از دیگر مصوبات مهم این جلسه بود.

مدیر کل فرآورده‌های غذایی و آشامیدنی سازمان غذا و دارو؛ ماجرای مرغ‌های تریاکی، شایعه بود

مدیرکل فرآورده‌های غذایی و آشامیدنی سازمان غذا و دارو درباره اضافه کردن مواد غیرمجاز به آب آشامیدنی مرغ‌ها و بحث مرغ‌های تریاکی گفت: «این موضوع را مدیر دفتر سلامت وزارت جهاد کشاورزی مطرح کرد که البته قبلاً رئیس سازمان دامپزشکی بوده است، اما رئیس فعلی سازمان دامپزشکی این موضوع را تکذیب و اعلام کرد که چنین چیزی نیست.» دکتر حسین عزیزی در نشست خبری وزارت بهداشت که به مناسبت روز جهانی غذا برگزار شد، گفت: «در سطح کشور حدود ۷۰ دانشگاه علوم پزشکی داریم که در شهرهای خودشان برنامه‌هایی برای روز غذا دارند.» عزیزی در پاسخ به سؤالی درباره وضعیت پایش آلاینده‌ها در مزارع و در محصولات کشاورزی و سرانجام شناسنامه‌دار کردن مزارع، گفت: «مسأله تولید غذا بسیار مهم است و نظارت باید از مزارع و باغات آغاز شود. بیش از هشت سال قبل تفاهمنامه‌ای بین وزارت بهداشت و وزارت جهاد کشاورزی در این زمینه منعقد شده که وزارت بهداشت وضعیت سموم را در مواد اولیه کشاورزی بررسی کند. متأسفانه وزارت جهاد کشاورزی نتوانسته مزارع و باغات را شناسنامه‌دار کند. اگر ما وضعیت سموم را در سبزیجات و صیفی جات و سایر مواد اولیه کشاورزی بررسی کنیم و عدم انطباق‌هایی مشاهده شود، این عدم انطباق‌ها باید پیگیری شود و بعد بتوانیم مداخله کنیم، اما متأسفانه از آنجایی که محصولات، شناسنامه ندارند و مشخص نیست که از کجا آمده، فقط می‌توانیم وضع موجود را اعلام کنیم که برخی محصولات از نظر نیترات و سموم کشاورزی مشکل دارند، اما پیگیری و مداخله‌ای انجام نمی‌شود.» او گفت: «طبق آخرین چیزی که وزارت جهاد کشاورزی اعلام کرده است، حدود ۳۰۰ هکتار را ظاهرآ شناسنامه‌دار کردند. البته بسیاری از باغات و مزارع پروانه دارند، اما آنهایی که گواهی و شناسنامه‌دار شده باشد، ۳۰۰ هکتار است که بسیار کم است و تاکنون هم چیزی به سازمان غذا و دارو معرفی نشده است.»

اقدام برای ساماندهی لبنیات سنتی

عزیزی در پاسخ به سؤالی درباره سلامت فرآورده‌های لبنی به ویژه لبنیات سنتی و تعامل با سازمان دامپزشکی، گفت: «وزارت بهداشت به طور کلی مسئول ارزیابی سلامتی است و آخر کار و زنجیره را می‌بیند؛ چه در سطح سازمان غذا و دارو که ما محصولات صنعتی و کارخانه‌ها و کارگاه‌ها را نظارت می‌کنیم و چه در سطح معاونت بهداشتی که سطح عرضه را مورد توجه قرار می‌دهند. خوشبختانه تعامل ما با سازمان دامپزشکی خوب است که دامداری‌ها و مرغداری‌ها و مراکزی که پروتئین‌های حیوانی را تولید می‌کنند اعم از شیر، گوشت، مرغ و ماهی را کنترل می‌کنند و در حقیقت مواد اولیه‌ای که به کارگاه‌ها و کارخانه‌ها وارد می‌شود، می‌تواند وضعیت خوبی داشته باشد. البته هنوز مشکلاتی در زمینه لبنیات سنتی وجود دارد. زیرا تعداد مغازه‌ها زیاد است، اما خودشان خوشبختانه داوطلب شدند و به سراغ ما آمدند و دوست دارند که تحت نظارت و کنترل قرار گیرند. هم سازمان غذا و دارو و هم معاونت بهداشتی از این موضوع استقبال کرده و به زودی این حوزه هم سروسامان بهتری پیدا می‌کند. در مجموع اقدامات در این حوزه امیدبخش است.»

ماجرای مرغ‌های تریاکی، شایعه بود

مدیرکل فرآورده‌های غذایی و آشامیدنی سازمان غذا و دارو درباره اضافه کردن مواد غیرمجاز به آب آشامیدنی مرغ‌ها و بحث تریاکی بودن مرغ‌ها نیز، گفت: «این موضوع را مدیر دفتر سلامت وزارت جهاد کشاورزی مطرح کرد که البته قبلاً رئیس سازمان دامپزشکی بوده است، اما رئیس فعلی سازمان دامپزشکی این موضوع را تکذیب و اعلام کرد که چنین چیزی نیست. ما هم طبق بررسی‌هایی که انجام دادیم و با آزمایش گوشت مرغ، اثری از این قضیه ندیدیم. فکر می‌کنم که این موضوع بیشتر جنبه شایعه دارد و شاید خیلی کار کارشناسی روی آن انجام نشده و فردی که این موضوع را مطرح کرده، بهتر بود که ابتدا بررسی‌ها را انجام می‌داد و با مدارک و مستندات اعلام می‌کرد.» او افزود: «این مباحث مقداری منجر به تشویش اذهان عمومی می‌شود و ما دوست نداریم که به هیچ عنوان مطالبی مطرح شود که قبل از اینکه ثابت شده باشد، منجر به تشویش اذهان عمومی شود. بنا بر این ما این موضوع را تکذیب می‌کنیم. هورمون‌ها هم که سال‌هاست مطرح شده، چنین چیزی اصلاً نیست و به مرغ‌ها هورمون یا تریاک داده نمی‌شود. تنها چیزی که به مرغ‌ها داده می‌شود، آنتی بیوتیک است که بیمار نشوند. زیرا رشدشان بسیار سریع است و باید به همراه غذا، آنتی بیوتیک بخورند که وجود آنتی بیوتیک را هم در چندین طرح تحقیقاتی بررسی کردیم و در هیچ موردی باقی مانده‌ای در گوشت مرغ وجود نداشته است. اگر هم بوده در حد مجاز بوده است. درباره افزودنی‌ها و سموم شاید فرآورده‌ای را پیدا نکنیم که اصلاً در آنها وجود نداشته باشد، بلکه هر یک از اینها حد مجاز دارند. در این مورد هیچ‌کدام از حد مجاز خارج نبوده و از نظر سلامتی مورد تأیید است و مشکلی ندارد.»